

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 8868

1489

P O L E M I C I .

1490

*stratio compendiosa, dari in Hollandia e Clero Nouatores, ac imprimis Jansenistas. Scripta est, ut in calce liquet, anno 1690. abitque in II. Sectiones, quarum Argumenta, ut fol. 33. recolliguntur, hic adscribam. Argumenta prioris §. Dantur in Hollandia e Clero 1°. qui adferunt dogmata noua. 2°. qui utuntur Scriptura noua. 3°. qui invehunt Catechismos nouos. 4°. qui administrant Sacramentum poenitentiae juxta methodum nouam. 5°. qui administrant Sacra menta ritu nouo. 6°. qui creant passim commotiones nouas. Argumenta posterioris §. Dantur in Hollandia e Clero 1°. qui dogmata tenent cum Jansenio communia. 2°. qui fabricant interpretationes subdolas, ut Jansenii doctrinas censuris subducant. 3°. qui Formulae pontificiae pro ejurando Jansenismo subscribere detrectant. 4°. qui ducem sequuntur Jansenistarum principem Arnaldum. 5°. qui non nisi merum phantasma afferunt esse Jansenium. 6°. qui Louanii a Jansenistis Professoribus jansenistice timunt. Multa in his singularia et curiosa ad famosas illas turbas. Additur sub finem *Elenchus præcipiorum librorum*, qui a Theologis Hollandis de grege Jansenistarum nuper editi, ac præcipue per Hollandiam sparsi sunt. Sunt vero sequentes: *De Catholyke Ouerwinnende Waerbeydt* Caroli de Bont, et *Algemeen Afbeeltzel* &c. Ignat. Eykenboom. 1684. *Reghmaetigh Onderscheyd des Catholyken Geloofs* Car. de Bont. 1684. *Beschermingh van de Ro-**

omsche Kerck autore B. P. 1686.
Kort begryp van de christelyke Leer, nopende de Verkiesingh en Genade Gods autore G. L. M. 1688. Gods woord verdedigt s. Aut. 1685. Beweirde Vrybeyd aut. A. A. P. L. D. G. Nova Versio Flandrica IV. Evangeliorum s. Aut. 1689. Christelycke Ouerwegingen aut. G. B. 1687. Christelyke Onderwysingen en Gebeden s. Aut. 1685. Kort bondigh bewys van dat 'er in Holland geen Sette van Jansenisten is aut. C. O. C. 1688. Het Geschrift van onsen allerbeyligsten Vader Clemens VIII. s. Aut. 1689. Brevis Tractatus de Indulgentiis et Jubilao Hugonis Fr. van Huijsen 1690. In singulos hos Libellos virga censoria animadvertisit.

DCXLIII.

Codex chartaceus lat. Sec. X. H. 20 VII. Folior. 42. 4. hunc Titulum praefert: De Pace Religionis M. Antonii de Dominis Archiep. Spalatensis Epistola ad venerabilem vi rum Josephum Hallum Archipres biterum Wigorniensem. In qua sui etiam ex Anglia proximi discessus idem Author rationem reddit: Quæ sita quoque Regia sibi discessuro fa da, suaque ad ea responsiones refert, Et ab ipso Hallo increpatio nes acceptas rejicit. Qui pacis in eunt consilia, sequitur eos gaudi um. Prov. 12. 20. Ita Pacem Ec cleiae nunc obtendit Vir levior cortice et suo iracundior Hadria prius alia longe in Romam Londini debacchatus. Agit de illo,
tragis

1491

C O D I C E S

1492

tragicoque ejus fine praeter Scriptores in *Lexico Joecher.* et *Univ. excitatos Dan. Farlatus Illyrici sacri T. III. Venet.* 1765. p. 481. f. et *Alex. Horanius in Mem. Hungar.* et *Provinc. P. I. Vien.* 1775. p. 527. 8. qui gnaviter Jesuitam fuisse repetit, nihil tamen de ejus ab hoc Sodalito discessu memorat. *Josephi Halli Exonensis postea, tum Nordovicensis Episcopi Epistolam,* quae nostram provocavit, impressam habes inter *Clar. Viror. Epistolas a P. Colomesio lectas et ad calcem Epistolar. II. S. Clementis editas Lond.* 1687. p. 321. 8. Fugeritne *Colomesium Responsum nostrum, an in scrinio premendum censuerit, incertum.* Lucem sane non minus merebatur, quam alterum *M. Antonii Scriptum, quo sui redditus ex Anglia Consilium exponit, quod typis cum Romanis, tum Moguntinis* 1623. 4. prostat, insigne magis doctrinae dubites, an inconstantiae argumentum. Ita vero ingreditur: *Oratio tua paraenética, Vir clarissime, seu potius increpatoria ad me nuper* (1622. 20. Febr. stilo vet.) *scripta, si dictionem speciem, diserta quidem, et leporum plena; si dicentis animum, pia; si zelum scribentis, fervens, imo tota ardor, tota flamma, voluptati mibi fuit; neque possum bis eam nominibus non acceptissimam habere, et plurimum commendare, tibique gratias agere: Si tamen res ipsas in ea a te tam facunde, tam pie, tam ardenter consideratas inspicio (liceat mibi quæso pari animi candore, pari calami*

libertate tecum agere) eloquentiam video in arguento inutili impensam, pietatem, ubi ei locus non erat, exercitam, ardorem absque ulla aut occasione, aut opportunitate incensum: zelum vero et æmulationem Dei, sed non secundum scientiam debita cum discretione non fuisse moderatam. Atque hinc differere incipit: Adventum in *Angliam* non *finem*, sed *medium* fibi semper fuisse ad exequendum quadruplex consilium: 1) ut plene causas dissensionum et schismatum cognosceret, 2) ut scriptiori liberae liberum haberet locum, 3) ut unionis et concordiae rationes observaret, 4) ut Regis (*Jacobi I.*) sapientia aliquamdiu perfrueretur, eique, si vellet, inserviret. Finem primum et alterum a se obtentum fuisse, in tertio a *Puritanis* se penitus impeditum, nec quartum, nisi ex parte, adsecutum. Haec multis, et ad res Hominis cognoscendas peropportune. Inserit post illa Epistolam *italicam* a se ad *Hispanum* in Aula *Brit. Legatum Did. de Gondomar* 9. Febr. stilo novo 1622. datam, qua favores ejus pro suo *Romam* reditu expetit, *Cautelas* 4. quas circa Catholicos in *Anglia* mitius habendos suadet, idque e *Capitibus* 6. ad quae examinanda *Hallum* et *Puritanos* provocat, et duplicem *Juramenti Fidelitatis* in *Anglia Formulam*, quarum posterior *sub verbis moderatioribus*. Deinde omnia inter se Regemque jam anno praecedente in caussa Religionis aëta, scriptaque cum *Halio* communicat, *Epistolam* hujus memoratam integrum

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 8868

1493

P O L E M I C I .

1494

tegram recitat, suas, ut vocat; breves observationes subdens, in quibus *Lutherum et Calvinum* acriter perstringit, et demum ita concludit: *Ego interim et Britanniam me vidisse, et Britanniam deseruisse exultabo: quia ex visa Britannia in multis Catholicis veritatis sum confirmatus, et ex ipsius desertione magno me animæ periculo liberandum esse diuinæ gratiæ tribuam: Sed neque deero quoad vixero pro vnione et concordia laborare, et (ut) omnes ex æquo a periculis, Deo opitulante, libemur. Faxit Deus! Londini ex domo Sauoyensi die 1. Mar. stylo veteri a natuitate. 1622. Tui amantissimus M. Ant. de Dominis Archiep. Spalatensis.* Occurrunt in hoc ἀπογεαφω menda, non difficulter tamen tollenda. Ita in Halli Epistola mortuis Laureoticis pro noëuis Loyoliticis. Plurimum laborat Epistola ad Gondomarium italica. Ceterum, ut jam monui, ad retrahendas infelicis M. Antonii res animum adjecturo non negligendum foret Συνταγμα istud; rectius enim multa de eo inde statui possunt, quam quidem a Scriptoribus, praecipue Protestantibus, feruntur.

DCXLIV.

H 8 Codex chartaceus ital. Sec. X-VIII. Folior. 68. 4. ἀπογεαφω ex impresso hunc Titulum praefert: *Le Prime Nove Dell' altro Mondo, cioè L' Admirabile Historia et non meno necessaria, & utile da effer letta & intesa de ogni uno che stupenda intitulata La*

Vergine Venetiana Parte vista, parte provata, & fidelissimamente scritta per Guglielmo Postello primogenito della Restituzione, & spirituale padre di essa Vergine. Additur: Jeremiæ 31. Creavit Dominus Ibovah novum super terram. Appresso del Auttore 1555. Indicem Scriptorum, qui de Guil. Postello Normanno Barentonensem homine non ab ingenio et eruditione magis, quam a deliriis famoso trahaverunt, offerunt Niceronus T. VIII. p. 356. et Joecherus in Lex. Erudit. Quaedam ab eo Viennae acta curatius excussi in Hist. Typhogr. Vien. P. II. p. 518. Praesenti Opusculo, quod duplici Prooemio et XIV. Capitibus constat, exequitur Historiam Visionum et Doctrinæ Mulieris in limite Agri Patavini et Veronensis circa an. 1496. natae, Johanna nomine, quae Patavii primum, tum Venetiis in Hospitali quodam aegrotis inserviebat, seque in Postelli disciplinam dederat. Operae pretium non est, immorari fatuis commentis, quibus se mutuo fallebant Magister hic et haec Discipula. Praecipua inde Capita exhibuit Niceronus p. 348. qui dubitabat, an praeter Exemplum a se inter Kepliora literaria Bozii Parisiis tractatum aliud typis excusum in Europa supererisset. Sed adfertur in Catal. Bibl. Uffenbach. p. 767. et e Bibl. Dresdensi recensetur in Memorab. Goetzii T. II. p. 438. quo Lectorem remitto, duo notare contentus: primo, distinguendum esse Libellum nostrum a gallico ejusdem Postelli inscripto:

Aa 3

Les